

Eduardus Constantinus Josephus Moonen is geboren op 24 juni 1876 in Strijp. Hij was gehuwd met Henriëtte Antonette Christine Sassen.

Moonen startte zijn carrière in 1901 als tweede luitenant der infanterie en sloot zijn militaire loopbaan af als kapitein-adjutant te Breda. Vanuit deze rang werd hij vrij onverwacht benoemd tot burgemeester van Waalwijk op 1 maart 1924. Eduardus Moonen was daarnaast lid van de Provinciale Staten in Noord-Brabant.

In 1934 werd in Waalwijk de katholieke Andreas Zijlmansgroep opgericht. De burgemeester werd in 1936 erevoorzitter van het groepscomité van deze groep.

Als Moonen in februari 1944 met pensioen gaat, wordt hij enkele maanden later weer geroepen het ambt waar te nemen, omdat zijn plaatsvervangers (de wethouders) door ziekte en drukke werkzaamheden niet beschikbaar waren. Op Dolle Dinsdag, 5 september 1944 worden er in Waalwijk twee landwachters ontvoerd. De Duitsers komen er een dag later achter en nemen keiharde tegenmaatregelen. Als de twee niet binnen anderhalf uur terug zijn, worden drie mensen gefusilleerd. De burgemeester, Vincent Hoffmans en zijn broer Joop worden voor het vuurpeloton gezet want de landwachters komen niet op de afgesproken tijd terug. De drie hadden niets te maken met de verdwijning van de landwachters. De Duitsers zien het anders. De burgemeester is als vertegenwoordiger van het gezag verantwoordelijk, vinden ze. Vincent en Joop hebben de pech dat hun neef, met dezelfde achternaam, bij de verdwijning betrokken is. De executie zou eigenlijk op het plein voor het raadhuis in Waalwijk zijn. De burgemeester vraagt de Duitsers of het achter het raadhuis mag zijn zodat zijn vrouw en dochter het niet zien. De burgemeesterswoning is namelijk aan de voorkant. De soldaten nemen de burgemeester en de broers mee en laten de drie achter het raadhuis voor een muur opstellen. Twee Nederlandse SS'ers vuren op het commando 'Feuer!' op de mannen en om 13.37 uur vallen ze neer. Dood, zo wordt gedacht. Maar Joop beweegt nog. Er wordt gevraagd om een genadeschot en dat wordt gegeven. Daarna vertrekken de Duitsers. Vincent blijkt nog in leven te zijn. Hij kwam overeind, strompelde naar de Winterdijk en rende het weiland in. Het Rode Kruis brengt Vincent, in een auto naar het Groot Zieken Gasthuis in Den Bosch.

Burgemeester Moonen werd begraven op de R.K. Begraafplaats St. Johannes Baptist te Waalwijk.

Het Oorlogsmonument aan de Burg. Moonenlaan is een monument ter nagedachtenis aan alle Waalwijkers die zijn omgekomen tijdens de bezetting en in het bijzonder aan burgemeester Moonen, die tijdens de oorlog door de bezetter is gefusilleerd. Op 30 oktober 1949 is het monument onthuld door mevrouw H.A.C. Moonen-Sassen (1876-1957). In de Statenlounge van het Brabantse

Provinciehuis is op de plaat van de ontbrekende Statennotulen (1941-1946) een gedenkteken aangebracht om de twee in de oorlog omgekomen statenleden te herdenken, de burgemeesters Eduardus Moonen en Piet Smulders, burgemeester van Someren.

Meer informatie

[Eduardus Constantinus Josephus Moonen](http://oorlogsgravenstichting.nl)

[\(oorlogsgravenstichting.nl\)](http://oorlogsgravenstichting.nl)

[Eduardus Constantinus Maria Josephus Moonen | Erelijst van](#)

[Gevallenen 1940-1945](#)

[Eduardus Constantinus Josephus Moonen - WaalwijkWiki](#)

[Oorlogsmonument - WaalwijkWiki](#)

[Vincent Hoffmans overleefde vuurpeloton dag na Dolle Dinsdag -](#)

[75 Jaar Vrijheid](#)

50 jaar verkennen in Waalwijk. 1934-1984 AZG door Michel Hooijmaker, 1984

[Home - Netwerk Oorlogsbronnen](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.